

da jeg som Formand havde bestemt et Møde et andet Sted, hvilket jeg ikke kunde aflyse. Nu har jeg imidlertid paa- lagt mig selv den Straf at læse det paa- gældende Foredrag Ord til andet, fra Be- gyndelsen til Enden. Jeg ser for øvrigt ikke det ærede Medlem for Ribe, men det kan gerne være, han er her. Det er jo i frisk Minde, hvad der var Formaalet for det ærede Medlems Opgørelse, som han kaldte det, med mig og General Bahnson. Det ærede Medlem begyndte med et, kan jeg vel nok sige uden at sige for meget, ualmindelig voldsomt Angreb paa General Bahnson. Det var aldeles sikkert og klart, sagde det ærede Medlem, at hvis General Bahnsons Sag angaaende Taarupgaard var kommen for Domstolene, vilde Generalen være bleven dømt til Vand og Brød.

Formanden: Denne Udtalelse er ble- ven paatalt.

N. Andersen: Det er den nu egent- lig ikke, men jeg skal betragte det, som om den var paatalt, og altsaa forlade den. Men jeg maa vel nok have Lov til at sige, at det ærede Medlem dog vist ikke er uvi- dende om . . . (Afbrydelse). Det er mig, der har Ordet. Det ærede Medlem kan vist neppe være uvidende om, at Straffen, der udmaales i saadanne Tilfælde, er i alt væsentligt betinget af, om det har været en svigagtig Hensigt, der ligger til Grund for de Forringelser, der finde Sted med Hensyn til en pantsat Ejendoms Besæt- ning m. v. Det ærede Medlem henviste til en Dom, der var falden: Jeg kender ikke denne Dom, bryder mig heller ikke om at kende den, men kun det vil jeg konstata- re — og det er konstateret saa tidt her at det egentlig ikke skulde behøves —, at General Bahnson har ikke alene i en lang Aarrække ingen Indtægt haft af Taarup- gaard, ikke en eneste Øre har han faaet til privat Brug af Ejendommen, men han har tværtimod Gang efter Gang og Aar efter Aar tilskudt af sin egen personlige For- tjeneste alle saadanne Summer, som han paa nogen Maade kunde undvære. Jeg vilde derfor tro, at der var en ret væ- sentlig Forskel paa, hvad der i saa Hen- seende kan siges til Forklejnelse af Gene- ral Bahnson, og hvad der kan siges under

saadanne Forhold, hvor der er mere eller mindre svigagtig Hensigt med i Spillet, eller hvor i alt Fald den paagældende Ejer plukker væk fra Ejendommen, hvad der kan gøres i Penge, for at benytte disse til egen Fordel.

Derefter kom saa det ærede Medlem ind paa en meget vidtløftig Redegørelse for det Forhold, han mente, jeg og nogle flere stode i til Centralkomiteen. Men der er bare den lille Mangel ved det ærede Medlems i øvrigt meget flotte Redegørelse, at ingen af os har den allerfjerneste For- pligtelse overfor Centralkomiteen. Ikke den allerfjerneste! Vi have ikke paa nogen Maade med Ord eller Miner tilbudt, lovet eller forpligtet os overfor Centralkomiteen til at tilvejebringe de Beløb, den har faaet til gode hos General Bahnson. Vi havde derimod stillet os en helt anden Opgave. Efter de voldsomme Angreb, der Gang efter Gang var rettet imod General Bahn- son, ikke mindst for henvend et Par Aar siden — det ærede Medlem for Nørre- sundby (J. Jensen) var jo den Gang Ord- fører for det store Spektakelnummer, kan jeg vel gerne kalde det, som gik ud paa at bevise, at der var sket saa og saa mange slemme Ting under General Bahnsons Le- delse ved Fæstningsanlægene omkring Kø- benhavn — efter alt dette gik vi ud fra, at det vilde være paa sin Plads, om de, der delte Anskuelse, om ikke i alt, saa i mangt og meget, med General Bahnson, tilvejebragte et Beløb til en Hædersgave til den Mand, som var bleven saa ilde be- handlet fra mange Sider. Vi besluttede at samle et Beløb af en saadan Størrelse, at han, hvis han vilde, dermed kunde dække sin Gæld til Centralkomiteen. Det blev oplyst gennem den mest autentiske Be- handling, som overhovedet kan findes, gen- nem en af vore allerførste Jurister, som tillige er specielt kyndig i Laaneforhold og den Slags Forhold, der angaa Kredit- foreninger osv., at til absolut eg helt ud at holde Centralkomiteen skadesløs for den Fejl, den selv havde begaaet i sin Tid ved at give et Laan af 140,000 Kr. i Taarup- gaard, behøvedes der til Dækning af Ka- pital og Renter et Beløb af 88,000 Kr. Jeg var ikke med til disse Forhandlinger, thi jeg laa syg hele Sommeren i Fjor, da dette blev foretaget, men det blev meddelt